

Λόγος εις τους Αρχαγγέλους Μιχαήλ και Γαβριήλ.(Αγ.Νικοδήμου του Αγιορείτη)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Αν ίσως, αγαπητοί μου Πατέρες και αδελφοί, ήθελε δοθή εις έμέ τον ταπεινόν το χάρισμα τούτο, το να αποκτήσω δηλαδή μίαν γλώσσαν από εκείνας όπου έχουσιν οι Άγγελοι, ως λέγει ό του Χριστού Απόστολος Παύλος, εάν τάς γλώσσας των Αγγέλων λαλώ, βέβαιον και ακόλουθο ήταν ότι με την άγγελικήν αυτήν γλώσσαν ήθελε δυνηθώ να εγκωμιάσω κατ' αξία τον Μιχαήλ και τον Γαβριήλ, τους Αρχαγγέλους του Κυρίου• διότι φυσικώ τω τρόπω, κάθε όμοιον με το όμοιον πάλιν δύναται να επαινεθή και εις τους άλλους να παρασταθή. Ανίσως και είχα μίαν από τάς πύρινους και άύλους εκείνας γλώσσας όπου εδόθησαν εις τους ιερούς και θείους Αποστόλους, πρεπόντως ήθελε λαλήσω τα υπερφυσικά εγκώμια των πύρινων και άύλων Αρχιστρατήγων. Άνίσως —καν το ελάχιστον— ήθελε έχω καθαρισμένη την γλώσσαν μου, ωσάν ό Ησαΐας από την Σεραφική εκείνη λαβίδα, ήταν έλπίς ότι ήθελε ειπώ κάποιον τι άξιον της των Ταξιαρχών μεγαλοπρέπειας. Άλλ' επειδή είμαι στερημένος όλων τούτων των καλών και γλώσσαν έχω όχι άγγελικήν, άλλ' ανθρώπινη όχι πύρινη, αλλά πήλινη όχι άυλον, άλλα υλική όχι καθάραν, άλλ' ακάθαρτον και προς τούτοις όχι ρητορική και ευμέθοδον, άλλ' αμαθή και αμέθοδο —τι πρέπει να προσμένητε; ([περισσότερα...](#))